

OM ET REPRÆSENTANTSKABSMØDE

Den korte version er: Dårlig forberedelse og dårligt samvær – og her er så den længere

AF HERMAN NIELSEN

Vi har en dårlig bestyrelse, fordi den ikke fodrer os med det relevante materiale, når vi skal til møde for at træffe vigtige beslutninger. Vi har derfor lige besluttet adskillige byggerier uden i forvejen med den almindelige dagsorden at få de tilgængelige oplysninger, som jo reelt blot er forslag til os. Disse oplysninger fik vi først forelagt på selve mødet og skulle så på stående fod eller mere på den dertil indrettede umiddelbart efter tage stilling. Alle sagde selvfølgelig ja, for hvad er der at gøre i en sådan situation ud over at undre sig over fremgangsmåden og igen prøve at ændre den?

Når der så yderligere ikke bliver kælet lidt for den bid brød, vi får serveret – så er alt lagt på skinner til et miserabelt samvær.

AT BYGGE TANKELØST VIDERE

Tidens løsen er seniorboliger for mennesker (over 54) uden hjemmeboende børn. Det er umiddelbart godt nok, fordi vi bliver flere og flere gamle, og flytning til en sådan moderne bolig – som også bemærket – frigør en anden bolig til yngre mennesker. Men vi mangler en debat om, hvordan vi de kommende år skal bygge i m² og med hvilken fleksibilitet. Som det yderligere blev sagt på mødet, bygger vi 2- og 3-værelses lejligheder på henholdsvis 75 og 85 m², for her vil huslejen være passende!

Mit forslag ind i et forsøg på en debat vil være at bygge nye lejligheder på ca. 45, 55 og 65 m² med en fleksibilitet, som muliggør at lægge værelse(r) til en lejlighed helt til nedlæggelse af en anden lejlighed. To lejligheder sammen kan så bruges af en stor familie, når der bliver brug for det. Moderne lejligheder med moderne bekvemmeligheder vil for mange gamle og en hel del unge også være den ideelle bolig – selv i denne sammenlignet med i dag lille størrelse. Mere end halvdelen af lejlighederne i lejeboliger har kun én beboer – selvvalgt eller fravalgt af andre, som måske ikke kan holde os ud, kan være ligegyldigt i denne sammenhæng.

Boligforbrug er dyrt og beslaglægger yderligere meget af vort energiforbrug. Betalte vi selv, og producerede vi vedvarende energi, var sagen vel i orden som i dag – men det gør vi jo meget langt fra. Det fossile brændstof ødelægger naturen, og vores unødigt store boligforbrug kan kun finde sted på grund af ligegyldighed

over for samme natur samt andres betaling af store dele af huslejen i form af boligstøtte. Konkret:

I min opgang er lejlighederne samlet ca. 700 m²; der er 9, og vi bor 11 mennesker. Der er 2 lejligheder med 2 boere, 7 med 1. I snit har vi 76 m², som er gennemsnitlig størrelse i almennyttigt byggeri. 4 har lønarbejde, og her bor 1 barn. Det er tankeløst at bygge videre på denne måde, når den for tiden forsømte opgave er at genoptage debatten om bæredygtighed og begynde at konkretisere, hvad en sådan nødvendighed, når vi nu holder af andre mennesker inklusive egne børn, indebærer af råderum(!) for den enkelte.

Debatten om boligforbrug bør også rumme en refleksion over stigningen fra omkring 40m² boligareal pr. person til nu over 50m² i de bare 25 år, jeg har været med i boligforeningen. Til sammenligning med standarden i Danmark kan nævnes små 30m² i Frankrig og små 40m² i Tyskland. Det er denne verdens fattige mennesker, som skal til at ha' ordentlige skure, i stedet for at vi efterhånden dårligt kan finde væggene i vores boliger.

BEBOERE, ANSATTE OG FRAFLYTTERE

Et andet tema, som jeg finder trænger sig på, er ansattes og fraflytters opgave i vores forening. Ideelt er ansatte mennesker, som vi får hjælp af til at drive vores forening, samtidig med at det offentlige, som har mange midler og interesser i vores boliger, kan få garanti for ordnede forhold og loves overholdelse.

Men med dårlige forhold i repræsentantskabet og bestyrelsesmedlemmer, som blot vil være betydningsfulde på deres dertil indrettede(!) frem for at slide for at gøre vores samvær kvalificerede og hyggelige (vi er vel i Danmark), tilfalder indflydelsen de ansatte og måske bestyrelsen – hvad der er usagligt i forhold til boliglov, vedtægter og de opgaver, hvis varetagelse ligger hos os. Men det er helt selvforskyldt, og kan som sådant ændres ved lidt anstrengelse.

Jeg synes også, at vi skal forholde os til de fraflyttere, som alligevel vil spille dygtige hos os i administration, bestyrelse og Skræppeblad. Vi mister alvor, når de, der vælger os fra, taler vores sag helt til »os i boligområderne«, hvor de altså ikke bor! Igen hænger sagen på os selv.

TAG MIG PÅ ORDET

Som sagt finder jeg disse temaer vigtige for vores nuværende og nære fremtid og forestiller mig en god debat også om andre temaer, som andre kan bringe på bane. Men tag mig venligst på ordet – jeg er ikke den danske forfatter, som ønsker at blive taget på alt – blot ikke på ordet! Når jeg derfor efter omtale af disse overvejelser får en salut, sådan som det skete i repræsentantskabet, om en barndom med fire mennesker på 16 m², og det skal vi ikke tilbage til, så er det ikke debat men midlertidig mudderkastning. Små, moderne boliger med moderne bekvemmeligheder – det må da være lykken af forlade sin store og ofte ubekvemme bolig på den baggrund og overlade det efterhånden overflødige til mere trængende og mobile på ens langsomme og uundgåelige vej til den ét-værelses med låg.

